

Arrest

nr. 115 219 van 6 december 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 30 september 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die loco advocaat P. VANCRAEYNES verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Kirgizisch staatsburger van Russische origine, bent afkomstig van Bishkek. Sinds januari 2010 was u chauffeur van de assistent-minister van Financiën, Y. E. (...). Op 28 maart 2010 vroeg de assistent-minister Y. (...) u een bijverdienste uit te voeren. Hiervoor zou u goed betaald worden, u verdiende drie maal uw loon. U ging ermee akkoord en die dag loste u een vrachtwagen. U laadde militaire dozen uit. U moest deze bijverdienste wel geheimhouden. 4 dagen na deze bijverdienste vroeg Y. E. (...) u een maand verlof te nemen. Begin mei belde E. (...) u opnieuw op en

vroeg u terug te starten met uw werkzaamheden voor hem. U moest hem thuis komen halen met de wagen. De dag dat E. (...) u opbelde om terug te komen werken, begin mei 2010, merkte u een wagen op met personen daarin. Deze personen hielden u in het oog en volgden u toen u de dienstwagen ging ophalen op de parking van het ministerie van Financiën. U werkte een maand zonder problemen. Wanneer E. (...) u begin juni 2010 vroeg om hem opnieuw te komen halen en u op de parking van het ministerie van Financiën de dienstwagen ging ophalen, werd u aangesproken door twee personen. De mannen vroegen om uit te stappen en met hen mee te gaan. U vroeg waarom u mee diende te gaan en u kreeg te horen dat ze u dat ter plaatse zouden uitleggen. U werd naar een privéhuus in Bishkek gebracht waar u hardhandig ondervraagd werd over uw werk en voor wie u werkte. U werd door hen 3 dagen vastgehouden. Na deze drie dagen, lieten ze u gaan. U ging terug naar huis. U ging deze vasthouding niet melden bij de politie of enige andere overheidsdienst omdat u bang was en omdat de personen die u hadden vastgehouden politieagenten waren. U sprak wel Y. E. (...) hierover aan die u geruststelde. Begin juli 2010 werd er rond middernacht op uw deur geklopt. U deed de deur open en u merkte drie personen op. Eén van hen was ook bij uw vasthouding in juni 2010 aanwezig. Deze drie personen sloegen u onmiddellijk en u viel bewusteloos neer. U kwam terug bij bewustzijn in dezelfde kamer in het huis waar u ook in juni 2010 werd vastgehouden. Opnieuw werd u ondervraagd over uw werk en voor wie u werkte. Deze keer werd u ook ondervraagd over uw werkzaamheden op 28 maart 2010. U werd opnieuw ongeveer een week vastgehouden. Tijdens deze vasthouding werd u ook seksueel mishandeld waar ze foto's van namen. Ze dreigden er mee deze foto's te verspreiden in een gevangenis waar u naar toe zou worden gestuurd als u niet meewerkte. U slaagt er na een kleine week in via een raampje te ontsnappen uit het huis. U rende via de tuinen weg en nam een taxi waarmee u naar uw vriend S. (...) reed. U vertelde S. (...) alles en dook bij hem onder tot u in september 2010 naar Almaty in Kazachstan vertrok. Vandaar reisde u met een auto via Rusland, Wit-Rusland, Polen en Duitsland naar België. U kwam in België aan 's nachts op 11 oktober 2010. De volgende dag vroeg u asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw geboorteakte, uw militair boekje, uw inschrijvingsbewijs en bijlage van het legerboekje, uw bewijs van het middelbaar onderwijs, uw attest van rijlessen, 6 internetartikels, de scheidingsakte van uw moeder en haar overlijdensakte.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten nadat u twee maal, in juni en juli 2010, door politieagenten werd vastgehouden en ondervraagd over uw werkzaamheden (CGVS p. 12-15). Daarnaast verwees u naar de algemene moeilijke situatie in uw land voor personen van Russische origine. U haalde aan dat u omwille van uw origine problemen ondervond op werkveld en dat u ook verschillende keren op straat geslagen werd (CGVS p. 4, 17, 20-21).

Er moet worden opgemerkt dat u uw asielaanvraag om onderstaande redenen niet aannemelijk heeft weten te maken.

Eerst en vooral moet opgemerkt worden dat u na uw vertrek uit Kirgizië weinig pogingen ondernam om zich te informeren over uw huidige vervolgingssituatie en de evolutie van uw problemen. Hierdoor bent u daarvan actueel niet op de hoogte. U werd begin juni en begin juli 2010 voor 3 dagen en een week door politieagenten opgepakt en meegenomen naar een privéhuus waar u hardhandig werd ondervraagd (CGVS p. 12-15). U stelde dat na uw vertrek uit Kirgizië deze politiemensen u nog steeds kwamen zoeken (CGVS p. 6). U werd gevraagd wie deze politieagenten die u steeds kwamen zoeken juist waren, welke functie ze hadden en op welk politiekantoor ze werkzaam waren en u antwoorde dat u het niet wist. Op de vraag of u iets had ondernomen toen u nog in Kirgizië of in Kazachstan verbleef om uit te zoeken wie deze politieagenten juist waren, legde u uit dat u niets had ondernomen omdat u heel bang was. Sinds uw aankomst in België had u echter ook geen enkele poging ondernomen om over de politie die u viseerde meer informatie te verzamelen. U gaf aan dat het onmogelijk was en dat Kirgizië een politiestaat is. U had nog wel contact met uw vriend in Kirgizië maar u had hem niet gevraagd om informatie te verzamelen omdat u hem niet in problemen wilde brengen. U stelde dat u zelf uw conclusies had opgemaakt en dat de reden voor uw problemen was hun wens om uw appartement van u af te pakken. Toen u werd gevraagd of u sinds u in België was iets had ondernomen om na te gaan of uw conclusies correct waren, verwees u enkel naar een organisatie in Bishkek, OBON, waarvan de leden huizen binnenstapten en mensen op straat zetten en naar de internetartikels die u voorlegde. U legde verder uit dat u zo overtuigd was van uw gelijk, dat u niets had geprobeerd om na te gaan of uw bevindingen wel klopten (CGVS p. 5, 6, 7, 8). Deze uitleg overtuigt niet, daar u zowel tijdens uw verblijf in Kirgizië, in Kazachstan als na uw aankomst in België nog contacten had met personen in Bishkek. Van een asielzoeker kan namelijk verwacht worden dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren over zijn persoonlijke problemen en de evolutie daarvan. Dergelijke nalatige handelingen wijzen dan ook op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en ondermijnen de aannemelijkheid van uw beweerde vrees voor vervolging ernstig.

Eveneens moet vastgesteld worden dat er talrijke tegenstrijdigheden en incoherenties werden vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen. U verklaarde voor het Commissariaat-generaal dat E. Y. (...) u begin april, 4 dagen na 28 maart 2010, vroeg om verlof te nemen voor een maand (CGVS p. 12, 22). Begin mei 2010 belde E. Y. (...) u op en vroeg u om terug te beginnen werken. U moest hem thuis ophalen met de dienstwagen. Die dag, de dag dat u werd opgebeld door E. (...) begin mei 2010 merkte u voor het eerst op dat u in het oog werd gehouden door personen in een wagen. U werkte een maand zonder enig probleem voor E. (...). Begin juni werd u door E. (...) opnieuw gevraagd om hem met de dienstwagen thuis te komen ophalen. U ging de dienstwagen halen op de parking van het ministerie van Financiën. U stapte in de wagen in en toen zag u twee mannen op u afkomen. U werd door hen gevraagd om uit te stappen en met hen mee te gaan. U werd naar een privéhuys in Bishkek gebracht waar u 3 dagen werd vastgehouden. U werd daar enkel ondervraagd over uw werk en voor wie u werkte. (CGVS p. 12, 13, 14, 15). Echter voor de Dienst Vreemdelingenzaken in de vragenlijst van het CGVS verklaarde u dat E. (...) u eind april 2010 vroeg om verlof te nemen met onmiddellijke ingang. Op dat moment, toen u verlof had, merkte u dat een wagen met altijd één of twee dezelfde personen erin u in het oog hielden in de buurt van uw woning. Begin juni 2010 contacteerde E. (...) u en vroeg u het werk te hernemen. U moest de dienstwagen van het ministerie van Financiën nemen en E. (...) gaan halen bij hem thuis. Toen u bij de wagen aankwam, werd u door onbekenden vastgegrepen en in hun auto gezet. Ze voerden u naar een huis waar u ondervraagd werd. Ze stelden vragen over het feit dat u die vrachtwagen had uitgeladen. U werd 4 dagen vastgehouden en dan vrijgelaten (vragenlijst CGVS punt 3.5). U werd met deze verschillende incoherenties geconfronteerd. U legde uit dat u het fout had verteld bij de Dienst Vreemdelingenzaken en herhaalde dat het begin april was dat u werd gevraagd om verlof te nemen. Over de wagen die u had opgemerkt verklaarde u opnieuw dat u het bij de Dienst Vreemdelingenzaken fout had weergegeven en dat u de auto pas op de dag dat E. (...) u had opgebeld om het werk te hervatten had opgemerkt. U stelde dat u tijdens uw verlof niet op de wagen had gelet omdat er dikwijls politie stond om drugs te zoeken. Betreffende de verschillende incoherenties aangaande de dag dat u werd meegenomen in juni 2010 stelde u dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken bijna hetzelfde had verklaard. U had zich over het moment waarop u verlof nam vergist. U herhaalde dat u een maand zonder problemen gewerkt had voor u werd meegenomen. Over het aantal dagen dat u werd vastgehouden meende u dat u zich misschien op het Commissariaat-generaal had vergist omdat men had aangedrongen. U had zich eveneens vergist bij de Dienst Vreemdelingenzaken met betrekking tot het feit of u de eerste keer al dan niet ondervraagd werd over de vrachtwagen die u had uitgeladen. U had waarschijnlijk willen vertellen over uw tweede vasthouding (CGVS p. 23, 24). Deze uitleg overtuigt niet. Gezien u over dezelfde gebeurtenissen verklaringen aflegt, is het redelijk te verwachten dat uw beide versies coherent en eenduidig zijn. Vastgesteld moet worden dat uw verklaringen over deze gebeurtenissen vele tegenstrijdigheden bevatten waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt ondermijnd.

Ook betreffende uw vasthouding begin juli 2010 werden incoherenties vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen. U verklaarde voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat in juli 2010 om 5 uur 's nachts iemand op uw deur klopte. U deed open. Twee van de personen die u hadden vastgehouden in het huis, vielen uw huis binnen en begonnen u te slaan. U verloor het bewustzijn en u kwam terug bij in het huis waar ze u ook de vorige keer hadden vastgehouden (vragenlijst CGVS punt 3.5). Voor het Commissariaat-generaal had u beweerd dat begin juli 2010, ongeveer om 12 uur 's nachts iemand aan de deur klopte. De persoon die u had meegenomen stond voor de deur samen met 2 anderen. U werd onmiddellijk geslagen en werd terug wakker in hetzelfde huis waar u in juni werd vastgehouden (CGVS p. 14, 15, 25). Ook op deze incoherenties werd u gewezen en u maakte duidelijk dat het verschil in tijdstip zeker niet uw fout was. U benadrukte voorts dat drie personen naar uw huis kwamen. U wees eveneens op uw zenuwachtigheid zowel tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken als voor het Commissariaat-generaal (CGVS p. 25). Ook deze uitleg overtuigt niet. Uw verklaringen genoteerd in de vragenlijst van het CGVS zijn namelijk duidelijk. Bovendien verklaarde u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal dat uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aan u werden voorgelezen en dat u geen verbeteringen had moeten aanbrengen (CGVS p.3)

De vastgestelde tegenstrijdigheden aangaande feiten die alle betrekking hebben op de kern van uw asielrelaas ondermijnen de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurig en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie.

Met betrekking tot uw verwijzing naar de algemene moeilijke situatie in uw land voor personen van Russische origine (CGVS p. 4, 17, 20-21) dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de

informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat de gebeurtenissen in het kader van de politieke omwenteling in april 2010 en de interetnische clash tussen Kirgiezen en Oezbeken in Osj en Djalalabad in juni 2010, weliswaar een gevoel van angst hebben gecreëerd bij de andere minderheden. Dit heeft tot op heden, hoewel op individueel niveau etnisch geïnspireerde daden van vervolging kunnen voorkomen, niet geleid tot systematisch, aanhoudend of grootschalig geweld ten aanzien van Russen. Daarom kunnen de loutere Russische origine en de herkomst uit Kirgizië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Verder kan worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen van discriminatie op werkvlak onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen spreken van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde verder weliswaar dat u ook verschillende keren op straat geslagen werd. Omwille van de toegebrachte slagen zou u zelfs twee keer in het ziekenhuis opgenomen zijn (CGVS p. 20-21). In verband hiermee dient te worden vastgesteld dat deze twee geweldincidenten waarna u voor verzorging in het ziekenhuis werd opgenomen reeds dateren van de periode 1999-2000 en 2004. U stelde weliswaar dat u daarnaast de laatste zes jaar nog minimum tien keer werd geslagen op straat. Toen u echter om meer informatie gevraagd werd aangaande deze geweldincidenten, kon u ze zelfs niet eens preciezer in de tijd situeren. U stelde zelf dat u het niet bijgehouden had en dat deze incidenten niet zo belangrijk waren (CGVS p. 21). Uit deze verklaringen blijkt dan ook dat deze problemen voor u niet van die aard waren om uw land te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging of dat ze aanzien kunnen worden als een ernstige bedreiging van uw leven, vrijheid of fysieke integriteit.

Aldus kan in hoofde van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten ter staving van jullie asielrelaas kunnen de hierboven gestelde conclusies niet wijzigen. Uw identiteitskaart, uw geboorteakte, uw bewijs van het middelbaar onderwijs en uw attest van rijlessen bevatten louter persoonsgegevens die niet in vraag worden gesteld. De 6 internetartikels zijn algemene artikels over de onderdrukking van de etnische minderheden in Kirgizië en verwijzen niet naar uw persoonlijke asielproblemen. Deze internetartikels kunnen verder geen afbreuk doen aan de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uw militair boekje, uw inschrijvingsbewijs en bijlage van het legerboekje verwijzen naar uw legerdienst in Kirgizië. Opmerkelijk is dat u legerdienst liep in 2002 en dat uw militair boekje dat u voorlegde pas werd uitgereikt in juni 2010. U werd hierop gewezen en u beweerde dat ze gewoon een fout hadden gemaakt en u verwees naar bladzijde 5 van uw militair boekje waar zou vermeld staan wanneer het was uitgereikt (CGVS p. 17). Deze uitleg overtuigt niet daar de tolk die de uitreikingsdatum aangaf zeer goed op de hoogte is waar deze uitreikingsdatum vermeld wordt en een datum elders in uw militair boekje aanduiden als uitreikingsdatum weerlegt deze vaststelling niet. Bovendien moet opgemerkt worden dat u, die aangaf twee maal te zijn vastgehouden door politie, merkwaardig genoeg geen problemen had om zich te wenden tot de autoriteiten om uw militair boekje aan te vragen. Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolgingsfeiten verder. De scheidingsakte van uw moeder en haar overlijdensakte legde u voor als bewijs dat u uit Kirgizië kwam, wat niet in twijfel wordt getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De

afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.2.1. Waar verwerende partij vaststelt dat verzoekende partij na haar vertrek uit Kirgizië weinig pogingen ondernam om zich te informeren over haar huidige vervolgingssituatie en de evolutie van haar problemen, hetgeen wijst op een gebrek aan interesse in haar situatie in haar land van herkomst, oppert verzoekende partij dat het moeilijk is om discreet inlichtingen te vergaren omtrent personen die nog op zoek zijn naar haar. Ze wijst op haar verklaring dat zij geen verder onderzoek naar deze personen heeft gedaan omdat zij bang was en omdat zij hiertoe bovendien mentaal niet in staat was, gezien hetgeen zij had meegemaakt. Haar vriend in Kirgizië waarmee zij nog contact heeft, wou zij niet betrekken bij haar problemen uit vrees voor haar vervolgers. Bovendien heeft deze vriend geen contacten bij de politie of bij het ministerie. Tijdens haar gehoor heeft zij daaromtrent ook verklaard dat zij perfect wist dat deze vriend zou weigeren inlichtingen te bekomen, waardoor zij niets heeft gevraagd. Daarenboven heeft verzoekende partij erop gewezen dat zij aan haar buurvrouw gevraagd had inlichtingen te verzamelen over de situatie en de evolutie van haar problemen. Betreffende haar conclusie dat de reden voor haar problemen hun wens was om haar appartement van haar af te pakken, verwijst verzoekende partij opnieuw naar de organisatie OBON, waarvan de leden huizen binnenstappen en mensen op straat zetten en naar de internetartikels die zij voorlegde. Ten slotte meent verzoekende partij dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de context en met de identiteit van de vervolgers.

2.2.2.2. De Raad merkt echter op dat van asielzoekers in alle redelijkheid mag worden verwacht dat zij ernstige en veelvuldige pogingen ondernemen om te informeren hoe hun persoonlijke problemen evolueren teneinde een gedegen inschatting te kunnen maken van de actuele vrees voor vervolging in hun land van herkomst. Het zich niet terdege informeren via vrienden, met wie zij verklaart nog contact te hebben, over de stand van zaken doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas. De uitleg van verzoekende partij waarom zij geen verder onderzoek heeft gedaan naar de identiteit van haar vervolgers en de reden waarom zij vervolgd wordt, namelijk dat zij bang was en dat zij evenmin haar vriend in Kirgizië met wie zij nog contact had in gevaar wou brengen, kan de Raad niet overtuigen. Gezien deze elementaire informatie verzoekende partij zou toelaten een correcte inschatting te maken van haar eigen huidige situatie is het immers niet onredelijk van verzoekende partij te verwachten zich met alle middelen, eventueel gebruikmakende van een advocaat, te trachten informeren naar deze gegevens. Evenmin heeft verzoekende partij enige poging ondernomen om de reden te weten te komen van haar problemen. Verzoekende partij verklaart daaromtrent tijdens haar gehoor dat zij zelf haar conclusies heeft gemaakt, waarvan één is dat ze haar appartement willen afpakken en haar willen opsluiten (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 12/07/2013, p. 7). Verzoekende partij heeft echter niet gepoogd om na te gaan of wat zij denkt ook klopt, omdat zij overtuigd was van haar gelijk (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 12/07/2013, p. 8). De vaststelling dat verzoekende partij heeft nagelaten meer concrete informatie te vergaren omtrent de oorzaak van haar problemen – zij had immers slechts een vermoeden omtrent de reden van haar problemen – valt geenszins in overeenstemming te brengen met haar voorgehouden vrees voor vervolging en hypothekeert dan ook de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

2.2.3.1. Betreffende de talrijke vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties in de opeenvolgende verklaringen van verzoekende partij, betoogt verzoekende partij dat zij verklaard heeft dat er vergissingen waren in haar verklaringen. Voor wat betreft de duur van haar opsluiting, werd zij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal door de *protection officer* onder druk gezet om te antwoorden op deze vraag. Verzoekende partij was dan ook gestresseerd en verward. Ook kunnen de tegenstrijdigheden verklaard worden door de lange termijn tussen haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken en haar gehoor op het Commissariaat-generaal. Tevens was zij nerveus en gestresseerd doordat zij zich de door haar beleefde trauma's opnieuw voor de geest diende te halen en deze moest uitleggen aan onbekenden.

2.2.3.2. De Raad stelt vooreerst vast dat uit het verslag van het gehoor van verzoekende partij op het Commissariaat-generaal van 12 juli 2013 niet blijkt dat zij onder druk gezet werd door de *protection*

officer om te antwoorden op de gestelde vraag. Verzoekende partij verklaart immers spontaan dat zij drie dagen werd vastgehouden:

"(...) Ik vroeg waarom en ze zeiden me dat ze het ter plaatse zouden uitleggen

Wat is ter plaatse?

Waar ik heen werd gebracht, in een privé huis. Ze begonnen mij te ondervragen daar als ik het zo mag noemen. Ze informeren wat ik deed en voor wie ik werkte. Dat is alles. Enkel deze vragen werden gesteld. Ze hielden mij wel drie dagen vast." (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 12/07/2013, p. 13). Later tijdens het gehoor gaat de *protection officer* louter na of verzoekende partij zeker is van het feit dat zij drie dagen werd vastgehouden (*"Zeker van die drie dagen? Hoe weet u dat?"*) (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 12/07/2013, p. 13)), waarbij verzoekende partij volhoudt dat zij drie dagen werd vastgehouden. Later bevestigt verzoekende partij nogmaals dat zij drie dagen werd vastgehouden (*"Waar u 3 dagen, 2 nachten werd vastgehouden? Ja"*) (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 12/07/2013, p. 23)). Daar door verzoekende partij spontaan verklaard werd dat zij drie dagen vast werd gehouden, nog vooraleer de *protection officer* hieromtrent een specifieke vraag had gesteld, kan het argument van verzoekende partij dat zij onder druk werd gezet om te antwoorden op de vraag dan ook niet worden bijgetreden. Verder wijst de Raad erop dat van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald bij artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De asielzoeker dient dit zo volledig, correct en gedetailleerd mogelijk te doen daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). De uitleg dat het voor verzoekende partij pijnlijk was om zich de gebeurtenissen opnieuw voor de geest te halen, neemt niet weg dat op elke asielzoeker de verplichting rust om in elke fase van het onderzoek zijn asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen gelet op de reeds aangehaalde medewerkingsplicht. Waar verzoekende partij aanhaalt dat zij gestresseerd was tijdens het gehoor, wijst de Raad erop dat, hoewel wordt erkend dat elk gehoor een zekere mate van stress met zich brengt, dit verzoekende partij evenmin ontslaat van de plicht haar relaas zo volledig en correct mogelijk uiteen te zetten, gelet op het feit dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is en de feiten die hiertoe aanleiding hebben gegeven, geen details betreffen. De argumentatie van verzoekende partij veel stress te hebben gehad tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal doet dan ook geen afbreuk aan deze plicht en kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd ter weerlegging van de vaststellingen in de bestreden beslissing (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Dat al deze opmerkelijk tegenstrijdige verklaringen, die allen betrekking hebben op cruciale elementen van haar asielrelaas, te wijten zouden zijn aan het tijdsverloop, betreft een argument dat eveneens niet door de Raad kan worden aanvaard, gelet op de eerder gestelde verwachting dat een asielzoeker, zelfs na het verstrijken van een bepaalde periode, bij machte moet zijn om een volledig, geloofwaardig en eenduidig verslag te geven van de gebeurtenissen die zich in het land van herkomst zouden hebben voorgedaan. Ten slotte stelt de Raad vast dat door verzoekende partij geen medisch attest wordt bijgebracht waaruit blijkt dat haar cognitief geheugen dermate is aangetast dat zij in de onmogelijkheid is een coherent en consistent relaas naar voor te brengen.

2.2.4.1. Omtrent de vastgestelde incoherenties in haar opeenvolgende verklaringen aangaande haar vasthouding begin juli 2010, beperkt verzoekende partij haar verweer tot de opmerking dat zij gestresseerd was tijdens de interviews.

2.2.4.2. De Raad wijst verzoekende partij er wederom op dat haar argument veel stress te hebben gehad tijdens haar gehoren geen afbreuk doet aan de op haar rustende plicht om haar relaas zo volledig en correct mogelijk uiteen te zetten, gelet op het feit dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is en de feiten die hiertoe aanleiding hebben gegeven, geen details betreffen. Desbetreffend argument kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd ter weerlegging van de vastgestelde incoherenties in verband met haar vasthouding begin juli 2010 (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377).

2.2.5.1. Waar verwerende partij omtrent de aan verzoekende partij toegebrachte slagen op straat motiveert dat deze problemen voor verzoekende partij niet van die aard waren om haar land te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging of dat ze aanzien kunnen worden als een ernstige bedreiging van haar leven, vrijheid of fysieke integriteit, meent verzoekende partij dat dit wel degelijk beschouwd

moet worden als zijnde vervolgingen in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Verder wijst verzoekende partij erop dat vervolgingen, op welk niveau ook, van etnische minderheden in Kirgizië bevestigd worden door de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier. Ook heeft verzoekende partij zelf nog internetartikelen voorgelegd waaruit de vervolgingen tegen etnische minderheden blijken. Ten slotte benadrukt verzoekende partij nogmaals dat zij wel degelijk vervolgd werd in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

2.2.5.2. De Raad merkt op dat verwerende partij in haar beslissing op uitvoerige wijze uiteenzet waarom uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat de aan haar toegebrachte slagen op straat voor haar niet van die aard waren om haar land te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging of dat ze aanzien kunnen worden als een ernstige bedreiging van haar leven, vrijheid of fysieke integriteit. Het louter tegenspreken van deze conclusie door erop te hameren dat haar problemen wel degelijk beschouwd moeten worden als zijnde vervolgingen in de zin van het Vluchtelingenverdrag, volstaat niet om de motivering die geleid heeft tot het voormelde besluit, in een ander daglicht te stellen. Verzoekende partij dient hiertoe concrete argumenten aan te brengen, alwaar zij op bovenstaande wijze in gebreke blijft. Voorts wijst de Raad erop dat door verwerende partij erkend wordt dat er op individueel niveau etnisch geïnspireerde daden van vervolging kunnen voorkomen. Door de loutere verwijzing naar de informatie in het administratief dossier en de door haar aangebrachte internetartikelen, waaruit inderdaad blijkt dat dergelijke vervolgingen voorkomen, weerlegt verzoekende partij op geen enkele manier de motivering van verwerende partij dat er evenwel geen sprake is van systematisch, aanhoudend of grootschalig geweld ten aanzien van Russen. Verwerende partij oordeelt derhalve terecht dat de loutere Russische origine en de herkomst uit Kirgizië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag.

2.2.6.1. Inzake de opmerking van verwerende partij dat verzoekende partij haar militaire dienst uitgevoerd heeft in 2002 terwijl haar militaire boekje pas in 2010 afgeleverd werd, stelt verzoekende partij opnieuw dat op pagina vijf van haar militaire boekje vermeld staat dat het werd afgegeven in oktober 2006. Waar verwerende partij het merkwaardig acht dat verzoekende partij geen problemen had om zich te wenden tot de autoriteiten om haar militaire boekje aan te vragen aangezien verzoekende partij had aangegeven twee maal te zijn vastgehouden door politie, legt verzoekende partij uit dat zij zich hiervoor niet tot de politie diende te richten, maar wel tot de militaire overheden.

2.2.6.2. Aangaande de datum van afgifte van haar militaire boekje, merkt de Raad op dat de loutere opmerking van verzoekende partij dat op pagina vijf van haar militaire boekje vermeld staat dat het werd afgegeven in oktober 2006 op zich geen afbreuk doet aan de vaststelling dat op pagina één van dit boekje als afgiftedatum 22 juni 2010 wordt vermeld.

Waar verzoekende partij opmerkt dat zij zich voor het verkrijgen van haar militaire boekje niet tot de politie diende te richten, maar wel tot de militaire overheden, wijst de Raad erop dat verzoekende partij nauwelijks iets wist omtrent de identiteit van haar vervolgers, behalve dat het politie zou zijn (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 12/07/2013, p. 13). Daar zij reeds twee maal was vastgehouden, en daar verzoekende partij niet concreet wist door wie zij precies werd vervolgd, is het dan ook zeer merkwaardig dat verzoekende partij blijkbaar geen probleem had zich te wenden tot de autoriteiten. Deze vaststelling doet derhalve verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekende partij.

2.2.7. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.8. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Kirgizië een situatie heerst van

willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.9. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes december tweeduizend dertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT